

ת"פ 59926/12/15 - מדינת ישראל נגד בז שרותי ניהול, אחזקה ושמירה בע"מ, אהרון מור

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 59926-12-15 מדינת ישראל נ' בז שרותי ניהול,
אחזקה ושמירה בע"מ ואח'

בפני בעניין: כבוד השופטת שרה מאירי
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רון אופיר

המאשימה

נגד

1. בז שרותי ניהול, אחזקה ושמירה בע"מ
2. אהרון מור ע"י ב"כ עו"ד אורטל מור

הנאשמים

גזר דין

א. ביום 23.10.17 הורשעו הנאשמים, כשהנאשמת הורשעה בעבירה של העסקה של 2 עובדים, שלא היו רשאים לעבוד בישראל או אצל הנאשמת; והנאשם כבעלים וכמנהל הנאשמת הורשע, משהפר חובתו לפקח ולעשות למניעת העבירות שנעברו ע"י הנאשמת.

ב. ביום 21.11.17 נשמעו בפניי טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה טענה כי הנאשמת הורשעה בהעסקת 2 עובדים זרים שלא כדון, העסקה במסגרת עיסוקה - נסיבות חמורות וכי הנאשמת היא עבריינית סדרתית על חוק עובדים זרים, כעולה מ/מ/8.

טווח הענישה הראוי נע בין 20 ל- 50 אחוז מהקנס המקסימלי (116,800 ₪).

במקרה זה סברה המאשימה כי הקנס הראוי יהא בגין העובד שהועסק 21 חודש הוא 32,000 ₪ ובגין עובד שהועסק חדשיים 25,000 ₪.

באשר לנאשם טווח הענישה הראוי נע בין 10,000 ₪ ל- 30,000 ₪ ובהתאם, הקנס הראוי בגין העובד שהועסק 21 חודש הוא 17,000 ₪ ובגין העובד שהועסק חדשיים 14,000 ₪.

כן עתרה המאשימה לחיוב הנאשמים לחתום על התחייבות להמנע מביצוע עבירה.

בהתייחס לנ/2 טענה כי בניגוד לטענת הנאשמים - מדובר בחן ביתרת זכות.

הנאשמים טענו כי מדובר ב- 2 עובדים, מבקשי מקלט, ש"נפלו בן הכיסאות" בפיקוח על העסקתם, כשנוהל ברור אצל הנאשמת למפקחים אצלה - לא קויים.

באשר לעובד שעבד 21 חודש, תוקף אשרת העבודה שלו פג לאחר שהחל לעבוד אך לא עדכן הנאשמת וספק אם הוא עצמו היה מודע לכך; באשר לעובד שהועסק חדשים - אף הוא החל לעבוד עם אשרת עבודה, אך לא עדכן הנאשמים כשקיבל זימון לחולות, אשרה שניתנה לו לאחר יציאתו מחולות, כשלמיטב ידיעת הנאשמים היא בתוקף ומוארכת מעת לעת.

2 העובדים חתמו על הסכם, הנאשמת ביטחה אותם רפואית, שילמה שכר כדין לרבות כל הזכויות הסוציאליות.

הטלת קנס גבוה עלולה למוטט הנאשמת ולגרום לכך שעובדיה יאבדו פרנסתם.

מדובר בעבודה בשטיפת כלים במסעדה, שישראלים מסרבים לעבוד בה, חרף ניסיונותיה לגייסם בש"ת/בפרסום - קשיים הגורמים לכך שלעיתים משלמת המאשימה אף יותר מ- 32 ₪ לשעה וגם בסכום זה ישראליים מסרבים לעבוד. עלות העסקתם גבוהה מהעסקת עובד ישראלי, מה שמוכיח כי המניע לא כלכלי.

אין במ/8 הליכים נגד הנאשמת לאחר מועד העבירה הנדונה.

הנאשמים ביקשו להפחית הקנס המירבי לרף המינימלי (כפל הקנס המנהלי).

הנאשמת בחובה בבנק בסך 112,000 ₪.

לגבי הנאשם נדרשת מודעות/יסוד נפשי. הנאשם אינו עוסק בגיוס עובדים וסומך על המפקחים המועסקים ולא ניתן לייחס לו מודעות. מתקיים איפוא הסייג לסעיף 5 לחוק, המפריך החזקה בדבר אחריות לנושא משרה. הנאשם אינו אדם בריא, סובל ממספר מחלות (הוצגו מסמכים רפואיים, שלא נסרקו לבקשת הנאשם; אציין כי מדובר במסמכים מ- 10.11 - 10.15).

יש להתחשב גם בנזקיו הכלכליים ובכך שנטל אחריות ולקבוע הקנס על מינימום; הנאשם גם תומך בחלק מילדיו הבוגרים.

עוד ביקשו הנאשמים כי הקנס יפרס לתשלומים ככל הניתן.

הנאשם חזר על טיעון ב"כ הנאשמים והבהיר כי במסמך נ/2 (יתרות בחן הבנק של הנאשמת) אכן קיימת יתרה בשיעור 172,070.59 ₪ וחשכונות 102,073.77 ₪ (מיום 20.11.17), אך הפיקדונות שייכים לעובדים, כאמור בחוק, משחברות הביטוח לא רוצות לבטח העובדים, וכי עליו לשלם מע"מ, לרשויות, לעובדים.

ב"כ הנאשמים ביקשה להגיש תדפיס ח-ן הבנק של הנאשם.

ג. בהתאם לאמור בדיון הגישה ב"כ הנאשמים תדפיס חשבון בנק של הנאשם ובו יתרה שלילית של 333,894.22 ₪ (מיום 21.11.17); כן הוגש דף יתרות בח-ן הנאשמת (מיום 21.11.17) בו היתרה עמדה אך ע"ס 147,177 ₪ (שאר הסכומים זהים לנ/2).

ד. המאשימה התייחסה למסמכים שהוגשו כדלקמן:

באשר למסמך מחשבון הנאשמת - זה הוגש כ"מקצה שיפורים", תוך הוספת "פרשנויות" בכתב יד לחלק מהרכיבים במסמך ובלא שביקשו (וממילא, קיבלו) רשות ביה"ד. המאשימה ביקשה להוציא המסמך האמור.

באשר לחשבון הנאשם - אכן נרשמה בו יתרה שלילית, אך עולה ממנו כי הנאשם לא בקושי כלכלי כי הוא מקבל מהבנק אשראי של מאות אלפי ₪; אשראי כאמור ניתן רק למי שהבנק סבור שיוכל לפרוע אותו, מה שמלמד דווקא על חוסן כלכלי.

בסופו של דבר לא הוצג קושי כלכלי למי מהנאשמים.

ה. יוער כי בתדפיסי הבנק שהגישו הנאשמים - לא מצוין שם מי מהם (אלא הוספה חותמת של הנאשמת הן על נ/2 והן על המסמך שצורף להודעת הנאשמים שלאחר הדיון בפניי).

עוד יש להזכיר כי אכן, לא נתבקשה וממילא, לא ניתנה, רשות ביה"ד אלא להצגת מסמך הבנק של הנאשם.

עם זאת וחרף כך, לא מצאתי להוציאו, משהוגש ומשאין בו לשנות לענייננו, מהמסמך שהוגש בדיון (נ/2).

אבהיר כי מדובר בשוני (כמתואר לעיל) שאינו מהותי לנדון.

באשר לח-ן הבנק של הנאשם - יש טעם בטענות המאשימה, עם זאת, עסקינן בטיעון שלא פורט וממילא, אף הנאשם לא טען/הסביר היתרה האמורה בחשבונו!

באשר לרישום בכתב יד ע"ג חשבון הנאשמת - טיבו וטבעו לא ממש הובהר, הגם שכך נטען מפי הנאשמים גם בפניי בטיעון לעונש.

ו. באשר למ/8 - יובהר כי העבירה שמספרה 1 - היא זו הנדונה בפניי.

באשר ליתר העבירות (6 במספר) מתייחסות הן לעבירות שעד 11.12 (מ-9.08), קרי: האישום שבפניי מתייחס לתקופה של קרוב לשנתיים לאחר העבירה האחרונה של הנאשמת ב/מ/8.

ז. לאחר ששקלתי כל שנטען בפניי משמתחמי הענישה הראויים הם כטענות המאשימה, תשא הנאשמת בקנס בסך 30,000 ₪ בגין העובד שהועסק 21 חודש וקנס בסך 10,000 ₪ לעובד שהועסק חודשיים.

באשר לנאשם - משלא שוכנעתי בתחולת הסייג שבסעיף 5 לחוק ומשהנאשם חב כמנהל ובעלים, וחרף הנהל שנטען לו(שלא ממש הוכח) נעברה העבירה וביחס לעובד הראשון, עפ"נ תקופה לא קצרה - מצאתי לקנוס הנאשם בגין אי קיום חובתו כמנהל ובעלים, בעבירה של העסקת העובד שהועסק 21 חודש, סך של 15,500 ₪ ובגין העובד שהועסק חודשיים קנס בסך של 10,000 ₪.

הקנסות שנקבעו ישולמו ע"י הנאשם ב- 8 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מ- 15.2.18, וע"י הנאשמת ב- 10 תשלומים שווים חודשיים ורצופים, החל מ- 15.2.18, בהתאם לשוברי תשלום שיקבלו במזכירות ביה"ד בתוך 7 ימים מקבלת גזר הדין ע"י ב"כ הנאשמים.

כן יחתום כל אחד מהנאשמים במזכירות ביה"ד ובתוך 7 ימים כאמור, על התחייבות לפי סעיף 72 לחוק העונשין להמנע מביצוע עבירה כדוגמת העבירה בה הורשע, למשך 3 שנים - אחרת יחוב כל אחד מהם בקנס המירבי הקבוע לצידה של העבירה ובעת ביצועה.

(במעמד כאמור יוחזרו המסמכים הרפואיים לידי ב"כ הנאשמים).

הודעת ערעור יש להגיש לבית הדין הארצי לעבודה תוך 45 ימים מיום המצאת גזר דין זה אצל הצדדים.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

הוקלד ע"י שרון ק.